

המשך פעילויות בעקבות הסיפור - נמצא!

מאת: סלינה יון
איורים: סלינה יון
הוצאה: כנרת
קבוצת גיל: גנים צעירים

? ציירה

האיור מציג את הבעיה של הדימוע היער כמו הדובון בספר "נמצא!", אבל כולם יכולים להכין אחד כזה פעילות בעקבות הספר שכתבה ואיירה סלינה יון בהוצאת כנרת ? כל מה שצריך זה ? גרב ? אורי ? גומיות ? ? טוש שחור ? ? סרט יפה ? ? מספריים

ותוך כמה דקות יש לנו חבר חדש לשחק איתו

? קריאה

טיפ לקריאה משפחתית
כדאי לכם ההורים לקרוא את הספר פעם אחת לבד לפני הקריאה המשותפת. היכרות מוקדמת עם הספר מאפשרת לכם להפיק את המרב מהקריאה עם הילדות והילדים. קריאה נעימה!

שיחה

שיחה ☒ מה הלך לאיבוד?

האם קרה לכם שאיבדתם משהו שהיה חשוב לכם? איך הרגשתם ומה עשיתם? ואולי מצאתם אתם אבדה של מישהו אחר? הספר מזמין ילדות וילדים, וגם הורים, לשתף בחוויות ילדות של איבוד ומציאת אבדות.

סרטיונים

דוכן אבדות ומציאות

[דוכן אבדות ומציאות](#)

גם שבי ואוזה מהתוכנית "פרפר נחמד" מחזירים אבדות. סרקו את הקוד וצפו.

משחק

משחק ☒ להחביא ולמצוא

בוחרים חפץ, וכל משתתף, לפי תור מחביא אותו, והשאר צריכים לחפש. אפשר להיעזר ברמזים כמו "חם-קר" או במפת אוצר. מצאתם? זה הזמן לסבב הבא ☒ מחביאים, מחפשים ומוצאים.

משחק

לחפש באיורים

בעמודים הראשונים בספר מופיעות מודעות של אבדות. תוכלו לחפש יחד מודעות משעשעות ומפתיעות ולשתף את בני המשפחה. בין המודעות מסתתרת מודעה אחת של מציאה ☒ האם תוכלו למצוא אותה?

המציאה? איך, לדעתכם, הרגיש דובי כשמצא את הארנב? מה הוא עשה כדי לעזור לארנב להגיע לבעליו? איך, לדעתכם, הרגיש האייל כשאיבד את הארנב? האם איבדתם משהו פעם? מה עשיתם ומה הרגשתם? למה, לדעתכם, נתן האייל את הארנב לדובי? האם זה היה לו קל או קשה? למה? ומה קרה, לדעתכם, בהמשך? האם תוכלו לספר מה קרה לגיבורי הסיפור בהמשך? להעשרה ² השיר "מי ראה את באני", כתב: אהוד מנור, הלחין: מתי כספי.

שְׁלוֹב הַסֵּפֶר

וְמָה קוֹרָה בְּגִנְנוּ?

הספר יכול ללוות תחושות וחוויות השלובות בחיי הגן:
להיקשר ² בסיפור מתואר תהליך ההיקשרות של דובי לבובת הארנב שמצא. לילדים רבים בגילאי גן יש חפץ אישי (שמיכה, חיתול בד, בובה, צעצוע) שהם קשורים אליו ומתקשים לעזוב אותו. ההיקשרות לחפץ תורמת להתמודדות בריאה ומיטבית עם מעברים ומצבים מלחיצים ומאתגרים.
הילדים יכולים לשתף: מהו החפץ שהם קשורים אליו? האם הם המציאו לו שם? האם גם הם מבליים איתו בפיקניק, בגינה או בשינה כמו דובי וארנב? ואולי הם עושים איתו דברים אחרים? במה החפץ עוזר להם או משמח אותם? כדאי לשוחח על כך בקבוצות קטנות. כך מתאפשרות פתיחות והקשבה הדדית.
להיפרד ² בסיפור מתארים גם את הפרידה של האייל מהחפץ האהוב עליו. ואכן, לצד ההיקשרות, ילדים רבים בגילאי גן מכירים היטב את ההרגשה כשנפרדים מחפץ, את תעצומות הנפש הנדרשות מהם לשם כך ואת המעבר ל"דברים של גדולים": חלקם נפרדו מטיטול או ממוצץ, המירו בקבוק אהוב בכוס שתייה, מיטת מעבר ² במיטת בוגרים, טיולון ² באופניים ועוד. חייהם של הילדים רוויים בפרידות. אפילו פרידות זמניות, למשל מצב שבו לא ניתן להיכנס לגן עם חפץ מהבית, נחוות לעיתים כפרידה ממשית.
הילדים יכולים לשתף ² ממה נפרדו? מה עזר להם להתגבר על הקושי? האם קיבלו חפץ ממישהו אחר שנפרד ממנו והעביר אותו הלאה (אחים, בני דודים)? ואולי יש חפץ שהם העבירו למישהו אחר? כדאי לשתף בקבוצות קטנות.
אפשר לחזור אל הספר שוב ושוב, גם משום שהוא משמח ומחמם את הלב וגם כדי לתמוך בקושי ולהעצים את מי מהילדים והילדות שנמצא בתהליך פרידה.

הַמְחָשָׁה

אֲבָדוֹת וּמְצִיאוֹת

נזמין את הילדים והילדות לחשוב יחד ולהציע רעיונות לעזרה למי שאיבד דבר-מה או מצא אבידה: איך נוכל

להודיע שמהו שחשוב לנו אבד? איך נוכל להודיע שמצאנו אבידה? כיצד נתאר את מה שאבד? אילו פרטים חשוב שנציין?
תוכלו, למשל, להכין ארגז גדול ומקושט לאבידות ומציאות, להכין לוח מודעות ועליו הודעות בדומה לאלה שפרסם הארנב, או לשלב הודעות כאלה במפגשים בגן. ומה עוד?
"השבת אבידה" ☒ זו הזדמנות לשוחח על המושג ולהסביר את משמעותו: כשאדם מוצא אבידה, עליו לעשות את כל המאמצים כדי למצוא את בעל האבידה ולהשיב לו אותה.

העשרה

ראו מה מצאתי!

כשמוצאים משהו ומעניקים לו משמעות, ההרגשה נהדרת. ההרגשה נהדרת עוד יותר כשחולקים זאת עם חברים; זה מעצים ותורם לתחושת השייכות לקבוצה, ואם גם אפשר ללמוד מזה, מה טוב!
תוכלו להכין בגן פינה של דברים מיוחדים שהילדים מצאו ואספו. כדאי לקבוע זמן קבוע שבו הילדים ישתפו במציאות שמצאו, יציגו אותן ויספרו היכן ומתי מצאו את המציאה, וללמוד יחד בעקבות החפץ: זה יכול להיות כפתור מהבית של סבתא שמזמן למידה על רכיסת כפתורים, אבן מטיול משפחתי או חלק ממכונה לא מזוהה שמאפשר המצאת מכונות דמיוניות.
האם אנחנו יכולים למצוא ולאבד גם דברים שלא רואים, כמו רעיון, חלום או מחשבה? אילו עוד דברים שלא

רואים ניתן למצוא ולאבד?
להעשרה השיר "מצִיאה", כתבה: לאה גולדברג, הלחין: מוני אמריליו;
השיר "השיר אשר אבד לי", כתבה: לאה נאור, הלחינה: נורית הירש.

 העֶשְׂרָה

סְפוּרֵי הַשָּׁבֶת אֶבְדָּה

זו הזדמנות לקרוא יחדיו ספרים נוספים על השבת אבידה:

[התרנגולים שהפכו לעיזים](#)

[זה שלי](#)

[תרנגולת אחת קטנה](#)

 קְרִיאָה

עִידוּד קְרִיאָה מְשֻׁפָּחֶתִית

כדאי לספר להורים שהגיע ספר מרגש וצבעוני על אבידות ומציאות ולעודד אותם לסרוק את הקוד ולצפות יחד בסרטון משעשע לכל הגילאים!

 מְעַרְךְ

יָדַע

ידע בתחום האורייני הרחבה והעשרה של אוצר המילים: "חורשה", "בעדינות", "הדפיס", "אוצרות", "בתקווה" "מודאגים".

קידום ניצני כתיבה שימוש בהודעות כתובות ככלי לתקשורת.

טיפוח כישורי שיח שיח רגשי על חוויות הקשורות לאובדן, לוויתור, לאמפתיה, לעזרה לזולת, להיקשרות, לדאגה ולאהבה.

ידע תהלכי ידע העונה על השאלה "מה צריך בשבילך?" מה צריך לעשות בשביל לפרסם לקהלים גדולים?

אילו צעדים יש לנקוט? באילו חומרים נשתמש? כיצד נראית הודעה? מה מיוחד בה? איך היא מעוצבת? מה עוד ניתן לפרסם באופן זה? באילו דרכים נוספות אפשר לפרסם מודעה?

מִּמְנוּיּוֹת

מודעות והכוונה עצמית התמודדות עם היקשרות, צורך לוותר ופעולה תוך ויסות עצמי.

הנעה עצמית הדוב פעיל ויוזם: מוצא את הארנבון, שומר עליו ודואג לו, מחליט לפרסם מודעות ומדפיס ותולה אותן כדי לסייע לארנבון לחזור לביתו.

מודעות חברתית גילוי אמפתיה לצורכי הזולת ודאגה לרווחתו, עזרה ודאגה לאחר: הדוב מקווה שהארנבון יישאר איתו, ועם זאת חושב על מי שאיבד אותו. האיורים תורמים לתיאור הדילמה של הדוב: בעמוד מימין הדוב מביע משאלה להישארותו של הארנבון, ובעמוד השמאלי הוא חושב על המשפחה שאיבדה אותו וכנראה דואגת לו.

מיומנויות קוגניטיביות:

אוריינות שפתית היכולת להשתמש בשפה הכתובה למגוון מטרות תקשורתיות.

חשיבה יצירתית היכולת להציע פתרון לבעיה שנוצרה.

עֲרָכִים

ערבות הדדית התחשבות בצורכי האחר, סיוע וקידום מטרה תוך ויתור על התועלת האישית.

צדק חברתי ערך זכות הקניין והבעלות, השבת אבידה לבעליה.

קידום ערכים סבבתיים מסירת חפצים במקום להשליך אותם.

עוד פעילויות באתר ספריית פיג'מה www.pjisrael.org